

» πᾶσάν μου τὴν πειρουσίαν». — Σὲ
 » χαρίζω τὴν ζωὴν ἕνεκα τῶν ἐκδου-
 » λεύσεών σου ἐν τῷ οἴκῳ μου, ἀλλὰ
 » θέλω σὲ δώσει θεοῖς μεταξὺ τῶν νε-
 » κρῶν, καθότι δὲν ἐξετέλεσας καλῶς
 » τὸ χρέος σου μεταξὺ τῶν ζώντων. »

Εἵτα διέταξε νὰ διορίσωσιν αὐτὸν
 φύλακα ἰσόδιον τῶν βασιλικῶν νε-
 κροταφείων.

ΑΜΟΙΒΑΙΑ ΤΩΝ ΣΥΖΥΓΩΝ ΧΡΕΗ. (α)

Οἱ σύζυγοι ὀφείλουσι νὰ ᾔναι πιστοὶ ὁ
 εἰς πρὸς τὸν ἄλλον καὶ νὰ συμβουθῶνται
 μεταξὺ τῶν.

Ὁ σύζυγος χρεωστεῖ νὰ προστατεύῃ τὴν
 ἑαυτοῦ σύζυγον, ἡ δὲ σύζυγος νὰ φέρῃ ὑπα-
 κοὴν πρὸς τὸν σύζυγον αὐτῆς. Ταῦτά εἰσι,
 κατὰ τὸν Πρόταλην, τὰ χρέη καὶ ἡ ἠθικὴ
 τῶν συζύγων.

Πολλοὶ ἠθέλησαν νὰ διαφιλονικήσωσι περὶ
 τοῦ δικαιώματος τῆς προτιμήσεως ἢ τῆς
 ἰσότητος τῶν δύο φύλων· ἀλλ' ἡ διαφορὰ,
 ἥτις ὑπάρχει εἰς τὰ δύο φύλα καταδεικνύει
 καὶ ποῦ πρέπει νὰ ὑπάρξωσι τὰ δικαιώ-
 ματα ἢ τὰ χρέη.

Ἐν τῷ γάμῳ ἀμφοτέρω οἱ σύζυγοι βα-
 δίζουσι μὲν πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν, ἀλλ'
 οὐχὶ μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον· ἕκαστος ἔχει τὴν
 ἑαυτοῦ ἐργασίαν, τοὺς κόπους τοῦ καὶ τὰς
 ἀσχολίας του. Οὐχὶ δὲ οἱ νόμοι, ἀλλ' ἡ φύ-
 σις ἔδωκεν εἰς ἕνα ἕκαστον τὸ μέρος του· ἡ
 γυνὴ ὡς οὕσα ἀδύνατος ἔχει ἀνάγκην προ-
 στασίας, ὁ δὲ σύζυγος ὡς ἰσχυρότερος εἶναι
 πλέον ἀνεξάρτητος.

Ἡ ὑπεροχὴ τοῦ ἀνδρὸς φαίνεται καὶ ἐκ
 τῆς κατασκευῆς τοῦ σώματός του, ἥτις δὲν
 τὸν δεσμεύει εἰς τόσας ἀνάγκας, καὶ ἥτις
 τῷ δίδει πλειοτέραν ἀνεξαρτησίαν πρὸς χρῆ-
 σιν τοῦ χρόνου τοῦ καὶ ἀσκήσιν τῶν δυνά-

μεών του· ἡ δὲ ὑπεροχὴ αὕτη εἶναι αἰτία
 τῆς προστασίας, ἣν ὁ νόμος ἀναγνωρίζει ἐν
 τῷ συζύγῳ.

Ἡ ὑπακοὴ τῆς συζύγου εἶναι δεῖγμα τοῦ
 σεβασμοῦ, ὃν προσφέρει αὕτη πρὸς τὴν
 δύναμιν, τὴν προστατεύουσιν αὐτήν· εἶναι
 δὲ αὕτη ἀναγκαῖα συνέπεια τῆς συζυγικῆς
 κοινωνίας, ἥτις δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ,
 ἂν ὁ εἰς τῶν συζύγων δὲν ὑπετάσσετο εἰς
 τὸν ἕτερον.

Καὶ ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ ὀφείλουσιν, ὡς
 ὑπεσχέθησαν, πίστιν ἀμοιβαίαν, ἀλλ' ἡ ἀ-
 πιστία τῆς γυναικὸς δεικνύει πλειοτέραν
 αἰσχρότητα, καὶ ἔχει ἀποτελέσματα μᾶλλον
 ἐπικίνδυνα ἢ ἡ ἀπιστία τοῦ ἀνδρός· οὕτως,
 ὁ ἀνὴρ καταδικάζεται ὀλιγώτερον ἀπὸ τὴν
 γυναῖκα.

Πάντα τὰ ἔθνη, φωτισθέντα ἐκ τῆς πεί-
 ρας ἢ ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως, ἠγνόησαν, ὅτι
 τὸ ὠραιότερον καὶ χαριέστερον φύλον χρεω-
 στεῖ, ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τῆς ἀνθρωπότητος
 νὰ ᾔναι μᾶλλον ἐνάρητον.

Αἱ γυναῖκες δὲν θέλουσι ποτὲ ἀναγνω-
 ρίσει τὰ ἀληθῆ αὐτῶν συμφέροντα, ἂν θεω-
 ρήσωσι τὴν σοβαρότητα, μεθ' ἧς φέρονται
 πρὸς αὐτὰς οἱ ἄνδρες, ὡς τυραννικὴν αὐστη-
 ρότητα μᾶλλον, ἢ ὡς ἐντιμον καὶ ὠφέλιμον
 διάκρισιν. Αὗται ἔλαβον παρὰ τοῦ οὐρανοῦ
 τὴν γλυκεῖαν εὐαισθησίαν, τὴν ζωογονοῦ-
 σαν τὴν ὠραιότητα! τὴν μεγίστην ἀγγί-
 νοιαν, ἥτις διατηρεῖται καὶ αὐξάνει διὰ τῆς
 πείρας καὶ τῆς ἀσκήσεως πασῶν τῶν ἀρε-
 τῶν! τέλος πάντων, τὴν ἀμίμητον μετριο-
 φροσύνην, τὴν νικῶσαν πάντας τοὺς κινδύ-
 νους, καὶ τὴν ὁποῖαν δὲν δύνανται αὗται
 ν' ἀπολέσωσι χωρὶς νὰ ἐξαχρειωθῶσι πλειό-
 τερον τῶν ἀνδρῶν.

Δὲν πρέπει ὅθεν αἱ γυναῖκες ν' ἀποδίδω-
 σιν εἰς τὸν ἄδικον ἡμῶν χαρακτῆρα τὴν ἀρ-
 χὴν τῶν αὐστηρῶν αὐτῶν χρεῶν, ἅτινα
 ταῖς ὑπεβλήθησαν πρὸς ὄφελος καὶ αὐτῶν
 καὶ τῆς κοινωνίας, ἀλλ' εἰς τὴν φυσικὴν
 αὐτῶν βροχήν.